

Ols źródliskowy

kopuła olsu źródliskowego w Rezerwacie Przyrody "Źródliskowe Torfowisko"

Olsy źródliskowe rozwijają się na źródłiskach lub kopułach torfowisk źródliskowych, zawsze towarzyszą im źródła i wysięki. Dominującym gatunkiem drzewa jest olsza czarna, w domieszce może pojawić się jesion wyniosły, rzadziej brzoza omszona. W runie występuje rzeżucha gorzka, śledziennica skrętolistna oraz turzyca błotna, szczyr trwały bądź skrzyp olbrzymi. Podłożem olsu źródliskowego jest torf, który często jest erodowany, a sącząca się woda spływa małymi strumykami z kopuły torfowiska. W niewielkich strumykach rozwijają się zbiorowiska mszaków źródliskowych.

Olsy źródliskowe ze względu na specyfikę oraz położenie w krajobrazie należą do ekosystemów szczególnie wrażliwych. Ich zachowanie jest ściśle uzależnione od stałości warunków wodnych. Warunkiem skutecznej ochrony jest zachowanie niezmiennego zasilania wodami podziemnymi. Dlatego niezwykle ważna jest całościowa ochrona kompleksów mokradeł, a nie pojedynczego siedliska czy miejsca.

Zarówno w województwie pomorskim, jak i na terenie samych parków krajobrazowych zajmują one niewielką powierzchnię, stanowiąc przy tym jeden z cenniejszych ekosystemów.

Olsy źródliskowe są siedliskiem chronionym w ramach europejskiej sieci Natura 2000.

rzeżucha gorzka *Cardamine amara*

szczyr trwały *Mercurialis perennis*